

maatte tages til Bevillingsmyndigheden. Det forekommer mig derfor, at det ligger temmelig klart for som Regeringens Program, at kan den ikke faae den Bevilling, den forlanger, anser den sig for berettiget til at tage den alligevel. Som sagt, naar Ministeriet har et saadant Program, er der Meget, som taler for at sige Nei til Finantsloven. Sige vi nemlig Ja, er det egentlig ikke af anden Grund, end fordi vi ere tvungne dertil; vi ere bange for Provisoriet, men naar dette er vor Bevæggrund, saa have vi ingen Bevillingsmyndighed. Have vi Provisoriet hængende over hovedet paa os, og ere vi bange for, hvad der skal komme efter, er det ude med vor Bevillingsmyndighed. Saalænge vi have en Regering med et saadant Program, have vi i Virkeligheden Provisoriet, thi Regeringen er selv Provisoriet. Der er derfor efter min Mening rigtig god Grund til at følge det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) i at negte Finantsloven. Jeg kan ikke gaa saa vidt at bringe det over min Samvittighed at sige Ja til en Bevilling til det Ministerium, som nu for anden Gang har viist os, at det tager en Bevilling trods det, at man ikke giver det den. Min Stilling overfor Finantsloven maa blive, at jeg ikke stemmer for den, om jeg end ikke stemmer imod den. — Der kom nogle Bemærkninger fra den ærede sidste Læser, som jeg maa tilstaa, at jeg ikke rigtig forstaaer. Han talte om Mindretallets Ret og navnlig Ministeriets Ret, om, at man ikke havde Ret som Mindretal til at forlange et Ministerium fjernet. Jeg betragter Parlamentarismen paa en noget anden Maade. Jeg betragter Parlamentarismen saaledes, at ingen Regering konstitutionelt kan blive siddende, naar den ikke har Flertallet med sig, og det har denne Regering dog i Virkeligheden ikke. Det sidste Valg viste tydelig, at det var afgjorte Modstandere af Regeringen, der bleve valgte. Jeg vil eiindre om, at vi bleve opløste paa Spørgsmaalet om St. Croix, og det viste sig, at den største Del af dem, som sagde Nei til Regeringen, bleve gjenvalgte. Regeringen fik altsaa Flertallet imod sig. Jeg veed ikke bedre, end at i andre Lande er det meget sjældent, at der er et enkelt stort, fast, kompakt Parti, der danner Flertallet. Flertallet er i Reglen dannet af flere mindre Partier, og det er den fælles Optræden af disse, der faar Indvirkning paa Ministeriets Sammensætning. Regeringens Sammensætning affeiler mere eller mindre disse forskellige Grupper. Man ser saaledes, at i de politiske Kampe i Frankrig er det ikke et saadant overveiende Flertal af et enkelt Parti, der gjør Udslaget, men det er de forskellige Partier, der arbeide sammen imod Regeringen, og Regeringen har maattet vige for denne Opposition. Her hjemme synes det nu, at vi ere komne til et ganske andet Resultat. De to Partier, som ifølge deres Udtalelser og ifølge det, som man skulde

vente af Valgdagens Resultat, nærmest maatte betragtes som Oppositionspartiet mod Regeringen, staa nu adskilte. Det ene Parti, og netop det Parti, som jeg hører til, synes nu at skulle hjælpe til at danne et Flertal for Regeringen, og det er Noget, som jeg virkelig ikke kan forstaa. Jeg troede, den Dag jeg blev valgt, at jeg afgjort maatte staa i Opposition mod Regeringen, og nu ser jeg, at de, som jeg hidtil har anset for mine Meningsfæller, staa nærmest ved Regeringen. Jeg kommer til at staa ene i min Opposition. Jeg finder denne Stilling meget besynderlig, og skjøndt Ingen mere end jeg beklagede denne Situation, som kom frem i Efteraaret 1877 og navnlig i Foraaret 1878, beklager jeg dog de Forhold, som nu ere tilstede, maasse i endnu højere Grad. Thi det er mig temmelig klart, at saaledes som de politiske Forhold nu udvikle sig, veed man næsten ikke, hvor man skal søge den virkelige Opposition mod Regeringen. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, udtalte, at det Valg, der fandt Sted den 3die Januari, var Folkets Dom over, hvad der skete i Sessionen 1877—78. Jeg kan ikke erkjende, at Udfaldet af dette Valg er Folkets Dom over, hvad der skete dengang. Som jeg sagde for et Dieblit siden, dersom vi dengang havde staaet overfor et Valg, vilde Udfaldet af dette Valg have været Folkets Dom over, hvad der var sket. Men her laa jo noget Nyt imellem; i Mellemtiden havde vi været samlede i 2 Maanedes, og store og vigtige Spørgsmaal havde ligget til Forhandling. Folkets Dom ved Valget den 3die Januari var mere en Dom over, hvad der var foregaaet i disse 2 Maanedes og tillige en Dom over Ministeriet Estrup; naar man valgte Folk, som stode i Opposition til ham og hans Parti, maatte man betragte det som en Dom over Provisoriet. Jeg kan altsaa ikke være enig i den Betragtning, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, fremsatte. Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at erklære, at jeg ikke kan stemme for Finantsloven iaar; skjøndt jeg vel ikke har saa meget imod dens Enkeltheder, at jeg jo under almindelige konstitutionelle Forhold vilde kunne stemme for den, kan jeg ikke stemme for den nu, netop paa Grund af den Regering, vi staa overfor, og de Handlinger, denne Regering har foretaget sig.

Sagt: Jeg skal kun gjøre nogle ganske korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg). Naar det ærede Medlem betræder Dommersædet og vil tale med Ufeilbarhed og afgive Kjendelser over Kollegaer, over Regering og hvilket som helst andre Forhold, staaer man til en vis Grad værgeløs, da der ikke eksisterer nogen Autoritet, eller vi ialtfald ikke hidtil have opdaget nogen Autoritet, hvorunder han vil høre sig. Overken Sagkundskab, Statsmandsdygtighed eller